สสภ.14

ปีที่ 6 ฉบับที่ 3 ประจำเดือน เมษายน - มิถุนายน 2552

5 มิถุนายน
วันสิ่งแวดล้อมโลก

คุณคือพลัง ช่วยหยุดยั้งภาวะโลกร้อน

Your Planet Needs You - Unite to Combat Climate Change

สารบัญ : TABLE OF CONTENTS

5 มิถุนายน....
วันสิ่งแวดล้อมโลก 3

น้ำเสีย....
ใครว่าไม่มีประโยชน์ 5

เครือข่ายเฝ้าระวัง
คุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี 2552 7

การให้บริการฐานข้อมูล
สิ่งแวดล้อมผ่านเว็บไซต์ 10

เก็บมาฝาก 11

หยิกแกมหยอก 11

บรรณาธิการ : EDITORIAL

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน .....พบกันอีกครั้งหลังจากเดือนแห่งการรณรงค์ และกล่าวขวัญถึง “วันสิ่งแวดล้อมโลก” ซึ่งสิ่งที่สำคัญที่สุดในเรื่องนี้ก็คือ พฤติกรรม นอกจากการรณรงค์ และการกล่าวถึง หรือ คำนึงถึงแล้ว เราทุกคนต้องมีกิจกรรมหรือการกระทำที่ช่วยในเรื่องสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าทางใดก็ตาม เช่น การลดการใช้ถุงพลาสติก นำขยะที่ย่อยสลายได้มาทำปุ๋ย ลดการใช้พลังงาน ลดการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง ทำจนเป็นนิสัย และช่วยกันเผยแพร่กิจกรรมเหล่านี้สู่สาธารณะ ที่สำคัญหากผู้อ่านต้องการเป็นส่วนหนึ่งในเรื่องของการลดภาวะโลกร้อนอย่างจริงจัง สิ่งที่ต้องลดอันดับแรกคือการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง เพราะข้อมูลจากองค์การบริหารจัดการก๊าซเรือนกระจก ของประเทศไทย พบว่าปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่ปล่อยออกไปจากประเทศอันดับหนึ่งอยู่ในหมวดพลังงาน ดังนั้นการลดการใช้พลังงานในรูปแบบต่างๆ จึงถือว่าเป็นส่วนช่วยลดปริมาณก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญของประเทศ

สำหรับวารสารฉบับนี้ก็จะเล่าถึงกิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมโลกที่จัดขึ้นในจังหวัดสุราษฎร์ธานี การนำน้ำเสียกลับมาใช้ประโยชน์ กิจกรรมของเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี และการให้บริการฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมทางเว็บไซต์ของสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 ซึ่งหวังว่าคงเป็นประโยชน์กับผู้อ่านในเรื่องของข้อมูลข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม

พบกันใหม่ฉบับหน้า.....สวัสดี

วันสิ่งแวดล้อมโลก ?

วันที่ 5 มิถุนายนของทุกปี นั้นเป็นวันสิ่งแวดล้อมโลก ซึ่งเป็นวันที่เราควรจะทำอะไรสักอย่างเพื่อสภาพแวดล้อมของเราที่ย่ำแย่ลงทุกวัน สังเกตได้จากปรากฏการณ์ต่างๆ ทั้งหิมะขั้วโลกเหนือละลาย น้ำท่วม แผ่นดินไหว หรืออากาศร้อนขึ้น ซึ่งผลเหล่านี้ล้วนมาจากการที่มนุษย์เป็นคนทำลายธรรมชาติ ทำลายสิ่งแวดล้อมดีๆ นั่นเอง ทำให้หน่วยงานของโลกจัดตั้งวันสิ่งแวดล้อมโลกขึ้น

สำหรับจุดเริ่มต้นของวันสิ่งแวดล้อมโลก หรือ World Environment Day นั้นจัดทำขึ้นเพื่อให้เกิดความตื่นตัวในด้านวิกฤตการณ์สิ่งแวดล้อมขึ้นทั่วโลก จึงมีมติให้จัดประชุมใหญ่ที่กรุงสตอกโฮล์ม ระหว่างวันที่ 5 - 16 มิถุนายน พ.ศ. 2515 ที่มีรัฐบาลของสวีเดนเป็นเจ้าภาพ โดยเรียกการประชุมนี้ว่า "การประชุมสหประชาชาติเรื่องสิ่งแวดล้อมของมนุษย์" หรือ "UN Conference on the Human Environment" ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมกว่า 1,200 คน จาก 113 ประเทศ รวมถึงมีผู้สังเกตการณ์อีกกว่า 1,500 คน จากหน่วยงานของรัฐ องค์การสหประชาชาติ และสื่อมวลชนทุกแขนง

ที่มา : กระปุกดอทคอม (ข้อมูล : คลังปัญญาไทย)

“ น้ำจะท่วมโลก ปลาจะกินดาว ”

คนโบราณเคยกล่าวทำนายสภาพแวดล้อมประเทศไทยไว้อย่างนั้น ฟังดูแล้วเป็นเรื่องเหนือจริง คล้ายกันกับว่าเมืองไทยคงไม่มีวันที่หิมะตก ใครจะคาดคิดว่า เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2551 เกิดหิมะตกครั้งแรกในอิรัก ทำให้ต้องหันกลับมาคิดว่า วันหนึ่งเมืองไทยอาจพบเจอกับภาวะธรรมชาติแปรปรวน เห็นปรากฏการณ์ธรรมชาติเกิดวิกฤติที่พลิกจากหน้ามือเป็นหลังมือ ทุกคนลงความเห็นว่าวิกฤตเหล่านี้ คือ ผลกระทบของภาวะโลกร้อน

โลกต้องการความร่วมมือจากคุณ ถึงเวลาแล้วที่เราจะช่วยโลกของเรา โดยร่วมกันปฏิบัติการรณรงค์ หากรู้จักนำทรัพยากรมาใช้อย่างชาญฉลาด รู้จักความเพียงพอ มีจริยธรรมนำทางทุกการกระทำ และมีหัวใจเอื้ออาทรต่อสรรพชีวิต รวมถึงสิ่งแวดล้อม เราจะช่วยกันปกป้องและสรรค์สร้างโลกให้มีความสุขได้ ทั้งนี้เพื่อวันนี้และอนาคตข้างหน้าได้อย่างยั่งยืน

"คุณคือพลัง ช่วยหยุดยั้งภาวะโลกร้อน" (Your Planet Needs You ! Unite to Combat Climate Change)

นี่คือ คำขวัญวันสิ่งแวดล้อมโลก 5 มิถุนายน 2552 ซึ่งในวันนี้สำนักงานเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ร่วมกับสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดสุราษฎร์ธานี สำนักงานประชาสัมพันธ์เขต 5 จัดงาน "มหกรรมการจัดการขยะเมืองคนดี " ณ สะพานนริศ ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีกิจกรรมต่างๆ เช่น ทอดผ้าป่าขยะรีไซเคิล โดยมีการประกวดพุ่มผ้าป่าขยะรีไซเคิล พร้อมขบวนพาเหรดประกวดสิ่งประดิษฐ์จากวัสดุรีไซเคิล ประกวดวาดสีชอล์ค ในหัวข้อ "คนไทยร่วมใจ ลดโลกร้อน" ประกวดนิทรรศการด้านสิ่งแวดล้อม ประกวดแฟชั่นโชว์ชุดขยะรีไซเคิล มีผู้เข้าร่วมงานจากหลายภาคส่วน เช่น โรงเรียนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี ชุมชน หน่วยงานราชการต่างๆ ประชาชนทั่วไป

ปัจจุบันน้ำเสียที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นจากกิจกรรมในชีวิตประจำวันของเรา จากการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม หรือจากแหล่งอื่นๆ มีแต่จะเพิ่มปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ และส่งผลกระทบต่อแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีแนวโน้มจะมีคุณภาพน้ำเสื่อมโทรมลง ทำให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งหาแนวทางในการแก้ปัญหาน้ำเสียที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ส่วนใหญ่แนวทางหลักที่เลือกใช้ คือ การสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย เพื่อบำบัดน้ำเสียให้มีคุณภาพอยู่ในเกณฑ์ที่มาตรฐานกำหนด ซึ่งจะช่วยลดมลพิษที่จะปล่อยลงสู่แหล่งน้ำ ลดภาวะเสื่อมโทรมของแหล่งน้ำ แต่ด้วยข้อจำกัดหลายๆ อย่างทั้งในเรื่องของงบประมาณการสร้างระบบบำบัด ความพร้อมของพื้นที่ การมีส่วนร่วมของชุมชน และปัจจัยจำกัดอื่นๆ ทำให้ไม่สามารถสร้างระบบบำบัดน้ำเสียได้ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

เราอาจต้องมามองกันใหม่ เราน่าจะนำน้ำเสียมาใช้ประโยชน์ให้มากขึ้น แทนที่จะมุ่งเน้นแต่หางบประมาณเพื่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสีย ก็เป็นการช่วยลดมลพิษทางน้ำและประหยัดงบประมาณจำนวนมากในการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียได้อีกด้วย

โดยคำนึงถึงคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ของการนำน้ำเสียมาใช้ประโยชน์ในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น เราทราบกันดีอยู่แล้วว่าน้ำเสียบางประเภท โดยเฉพาะน้ำเสียชุมชนที่เกิดจากกิจกรรมในชีวิตประจำวันนั้น ล้วนแต่อุดมไปด้วยสารอินทรีย์ซึ่งมีประโยชน์ต่อพืช อีกทั้งพืชยังต้องการน้ำในการเจริญเติบโต แน่นอนเราไม่อาจนำน้ำเสียไปใช้กับพืชได้ทุกประเภท แต่ก็มีพืชอีกหลายชนิดสามารถนำน้ำเสียมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้เช่นกัน

ในประเทศออสเตรเลีย มีการนำน้ำเสียมาใช้ในการปลูกพืชหลายชนิดด้วยกัน ตัวอย่าง เช่น ต้นยูคาลิปตัส โดยทำการต่อท่อน้ำเสียไปยังแปลงปลูก ทำการปลูกยูคาลิปตัสโดยใช้ระบบน้ำหยด ต้นยูคาลิปตัสจะค่อยๆ เจริญเติบโตจากต้นเล็กๆ จนเติบโต จากนั้นสามารถตัดต้นยูคาลิปตัสไปขาย เพื่อทำกระดาษหรือประโยชน์อื่นๆ นอกจากจะไม่ต้องเสียงบประมาณในการก่อสร้างระบบเพื่อบำบัดน้ำเสีย ค่าดำเนินการเดินระบบบำบัดแล้วยังสามารถมีรายได้จากการนำน้ำเสียมาใช้อีกด้วย ลดการใช้พลังงานในการบำบัดน้ำเสีย เพิ่มต้นไม้ให้กับประเทศช่วยลดภาวะโลกร้อนได้อีกด้วย

นอกจากนี้ยังมีการนำน้ำเสียมาใช้ในการปลูกอ้อย ก็อ้อยที่ใช้ผลิตน้ำตาลทรายเหมือนบ้านเรานั่นแหละ โดยเกษตรกรที่ปลูกอ้อยจะร่วมมือกับบริษัทผู้ทำหน้าที่รับบำบัดน้ำเสีย แต่บริษัทได้ขอความร่วมมือเกษตรกรให้นำน้ำเสียไปใช้ในการปลูกอ้อยแทน เพื่อลดภาระการใช้น้ำในการปลูกอ้อย ประหยัดทั้งผู้รับบำบัดและเกษตรกร อีกทั้งพบว่าอ้อยที่ปลูกแล้วรดด้วยน้ำเสียสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้มากกว่าการปลูกแบบเดิมถึง 45% ต่อhectare ซึ่งหมายถึงรายได้ที่เพิ่มขึ้น แถมยังลดการใช้น้ำดี เป็นการช่วยประหยัดการใช้น้ำให้กับประเทศออสเตรเลียอีกด้วย

ยังไม่จบแค่นี้นะการนำน้ำเสียไปใช้ประโยชน์ยังมีอีก ยังมีการขยายแนวคิดไปยังเกษตรกรที่ปลูกหญ้า ทั้งหญ้าประดับสวน และหญ้าเลี้ยงสัตว์อีกด้วย เพื่อให้สามารถนำน้ำเสียไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เชื่อว่าเค้าคงทำไม่ได้ถ้าไม่มีความร่วมมือจากเกษตรกร และคงต้องใช้เวลาในการทำความเข้าใจกับเกษตรกร ถ้าเราเอาแนวคิดนี้มาใช้ ก็คงมีคนคิดเหมือนกันว่า ก็มันเป็นน้ำเสีย น้ำสกปรก จะมาใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชได้อย่างไร คงจะต้องเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการทำความเข้าใจถึงผลดี ผลเสีย และประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการนำน้ำเสียมาใช้ประโยชน์ แต่ใช่ว่าเราจะสามารถนำน้ำเสียมาใช้อย่างไรก็ได้

การจะนำน้ำเสียมาใช้ต้องคำนึงถึงการรวบรวมน้ำเสียด้วย โดยต้องไม่รวมน้ำจากห้องส้วม จากบ่อเกรอะ น้ำเสียพวกนี้จะต้องแยกเพื่อนำไปบำบัดก่อนจนได้มาตรฐานแล้วจึงจะนำมารวมกับน้ำทิ้งที่เกิดจากชีวิตประจำวัน แล้วนำไปใช้ประโยชน์ในการปลูกพืชต่อไป ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เชื้อโรคต่างๆ ที่อาจมีปนเปื้อนเข้าสู่สิ่งแวดล้อม ซึ่งก็ยังจำเป็นที่จะต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียอยู่ แต่อาจไม่ต้องมีระบบที่มีขนาดใหญ่ ที่จะต้องใช้งบประมาณในการก่อสร้างมากนัก

นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดอื่นอีก การใช้น้ำเสียปลูกพืชก็ต้องคำนึงเหมือนกันว่าใช้มากน้อยแค่ไหน การใช้น้ำเสียต้องอยู่ในปริมาณที่พอเหมาะ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระดับน้ำใต้ดิน ต้องมีการศึกษากันพอสมควรก่อนที่จะทำโครงการนำน้ำเสียมาปลูกพืชในบ้านเรา ว่าพืชที่ปลูกควรเป็นพืชอะไร พืชแต่ละชนิดใช้ปริมาณน้ำในการเจริญเติบโตมากน้อยแค่ไหนถึงจะพอ เราจะได้รู้ว่าควรให้น้ำในการปลูกเท่าไหร่ที่จะไม่ส่งผลต่อระดับน้ำใต้ดินที่อาจปนเปื้อนน้ำเสียได้ พบว่าที่ประเทศออสเตรเลียจะมีเครื่องวัดความชื้นในดินด้วย ซึ่งจะบอกว่าปริมาณน้ำในดินมีมากน้อยแค่ไหน จะได้ทราบว่าต้องให้น้ำเท่าไหร่ หยุดให้น้ำตอนไหน และจะให้น้ำอีกเมื่อไหร่ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้ต้องผ่านการศึกษาวิจัยมาแล้วทั้งสิ้น

ดังนั้นการจะนำน้ำเสียมาใช้ประโยชน์ในบ้านเรา ก็คงต้องทำการศึกษาวิจัยก่อน เพื่อดูว่าพืชชนิดใดที่สามารถปลูกได้ทั้งในแง่เศรษฐกิจและความเหมาะสมทางด้านวิชาการ ยิ่งในปัจจุบันบ้านเรามีปริมาณต้นไม้ ป่าไม้ลดลงมาก คงเป็นการดีถ้าเราสามารถเพิ่มปริมาณต้นไม้ให้มากขึ้น เพราะเป็นการช่วยสภาวะแวดล้อมให้ดีขึ้น ลดภาวะโลกร้อน เพิ่มcarbon credit ให้กับประเทศไทยได้อีกด้วย มีตัวอย่างของประเทศญี่ปุ่นที่มีพื้นที่สีเขียวจำนวนมาก แต่รู้หรือไม่ว่าพื้นที่สีเขียวส่วนใหญ่เป็นป่าปลูก (Artificial forest) ทั้งสิ้น ส่วนใหญ่จะเป็นไม้สนและญี่ปุ่นส่งไม้สนเป็นสินค้าส่งออก โดยผู้ประกอบการที่มีสัมปทานตัดไม้จะต้องทำการปลูกต้นไม้ทดแทนเมื่อตัดต้นไม้ไปขายแล้ว ประเทศญี่ปุ่นจึงเต็มไปด้วยพื้นที่สีเขียวตลอดเวลา

ในอนาคตมีแนวโน้มการเกิดวิกฤตการขาดแคลนน้ำในโลกมากขึ้น ถ้าประเทศเราหาวิธีนำน้ำเสียมาใช้ประโยชน์ได้มากขึ้น นอกจากสามารถลดงบประมาณที่ต้องใช้ในการบำบัดน้ำเสีย แล้ว ยังสามารถลดปริมาณการใช้น้ำดีได้ อีกทั้งเกิดประโยชน์ในด้านอื่นๆ อีกมากมาย ก็คงเป็นสิ่งที่ดีกับสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติในประเทศของเราได้จริงไหม?

โครงการเสริมสร้างเครือข่ายเฝ้าระวังและติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีงบประมาณ 2550 จนถึงปัจจุบันเป็นเวลา 3 ปีแล้ว ซึ่งการดำเนินงานได้คัดเลือกพื้นที่ตั้งแต่ต้นน้ำ (อ.พระแสง และ อ.เคียนซา) กลางน้ำ (อ.พุนพิน) และปลายน้ำ (อ.เมืองสุราษฎร์ธานี)

ในปีงบประมาณ 2552 สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 ได้คัดเลือกพื้นที่ดำเนินงานโครงการฯ จำนวน 5 พื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ต้นน้ำ คือ พื้นที่ อบต.สินปุน และอบต. สินเจริญ อ.พระแสง จ.สุราษฎร์ธานี พื้นที่กลางน้ำ คือ พื้นที่ เทศบาลเมืองท่าข้าม อ.พุนพิน จ.สุราษฎร์ธานี และพื้นที่ปลายน้ำ คือ พื้นที่ อบต.บางไทร และ อบต.บางใบไม้ อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี และทำการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ พร้อมทั้งคัดเลือกอาสาสมัครเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี ในพื้นที่ อบต.บางไทร อบต.บางใบไม้ อบต.สินปุน และอบต.สินเจริญ เมื่อวันที่ 3 ,4 ,12 และ13 มี.ค. 2552 ตามลำดับ

หลังจากทำการอบรมเชิงปฏิบัติการเสร็จแล้ว ก็ได้อาสาสมัครเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี และจุดตรวจวัดคุณภาพน้ำ ทั้ง 4 พื้นที่ ซึ่งในแต่ละจุดต้องทำการตรวจวัดคุณภาพน้ำเดือนละ 1 ครั้ง และได้มีการตรวจวัดคุณภาพน้ำครั้งที่ 1 / 2552 โดยเจ้าหน้าที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 กลุ่มงานแผนสิ่งแวดล้อม และกลุ่มงานวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมได้ร่วมกับอาสาสมัครเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี ในแต่ละพื้นที่ ตรวจวัดคุณภาพน้ำ ได้ผลดังตารางข้างล่างนี้

ภาพการอบรมเชิงปฏิบัติการเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี

ตารางการตรวจวัดคุณภาพน้ำของอาสาสมัครเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี

1. พื้นที่ อบต. บางไทร อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี วันที่ 24 เมษายน 2552

จุดตรวจวัดคุณภาพน้ำ	ผลการตรวจวัด		ประเมินคุณภาพน้ำ	ผู้ตรวจวัด
	DO (mg/l)	pH	อยู่ในเกณฑ์	
1. บริเวณสะพานคลองขุด ม.1	4.6	5.5	พอใช้	น.ส.วิภาดา คำทิพย์
2. บริเวณหน้า อบต.บางไทร ม.2	3.1	6.0	แย่	น.ส.ปัญจมาภรณ์ ทองเกลี้ยง
3. บริเวณสะพานคลองขวาง ม.3	3.8	5.5	แย่	นายไชยวัฒน์ พัฒน์พ่วง
4.บริเวณสะพานบางกล้วยใหญ่ ม.4	4.2	5.5	พอใช้	นางจันทร์ทิพย์ ไฝสุข

2. พื้นที่ อบต.บางใบไม้ อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี วันที่ 24 เมษายน 2552

จุดตรวจวัดคุณภาพน้ำ	ผลการตรวจวัด		ประเมินคุณภาพน้ำ	ผู้ตรวจวัด
	DO (mg/l)	pH	อยู่ในเกณฑ์	
1. บริเวณหน้าวัดบางใบไม้ ม.1	3.6	6.5	แย่	นางมณฑา วิจารานุวัฒน์
2. บริเวณสะพานบ้านบางยาง ม.5	2.0	6.5	แย่	นางจรรยา กาญจนะ
3. บริเวณสะพานคลองบางไผ่ ม.4	4.0	6.5	พอใช้	นายทรงยศ สวัสดิ์วรรณ
4. บริเวณบ้านปลายคลอง ม.3	4.9	6.5	พอใช้	นางจันทิรา คงชุม
5. บริเวณสะพานบ้านคลองใหญ่ ม.2	6.2	6.5	ดี	นางมลีวัลย์ อินทร์แก้ว

3. พื้นที่ อบต.สินปุน อ.พระแสง จ.สุราษฎร์ธานี วันที่ 28 เมษายน 2552

จุดตรวจวัดคุณภาพน้ำ	ผลการตรวจวัด		ประเมินคุณภาพน้ำ	ผู้ตรวจวัด
	DO (mg/l)	pH	อยู่ในเกณฑ์	
1. บริเวณจุดผลิตน้ำประปา ม.3และ ม.4	5.4	7.0	พอใช้	นายสุพนัส รัตนโอภาส
2. บริเวณสะพานบ้านเมรัย ม.5	5.2	6.0	พอใช้	นางสำรวย ชูโชติ
3. บริเวณวัดกันหลา ม.2	5.0	6.0	พอใช้	นายจำนงค์ ช่วยบำรุง
4. บริเวณสะพานบ้านโคกมะม่วง	6.2	6.0	ดี	นายฐานิตย์ กำเนิดสม
5. บริเวณสะพานคลองอิปัน ม.1	6.0	7.0	ดี	นายฐานิตย์ กำเนิดสม

4. พื้นที่ อบต.สินเจริญ อ.พระแสง จ.สุราษฎร์ธานี วันที่ 1 พฤษภาคม 2552

จุดตรวจวัดคุณภาพน้ำ	ผลการตรวจวัด		ประเมินคุณภาพน้ำ	ผู้ตรวจวัด
	DO (mg/l)	pH	อยู่ในเกณฑ์	
1. บริเวณสะพานบ้านบางรูป ม.4	5.0	6.5	พอใช้	นายไว สุขย้อย
2. บริเวณสะพานบ้านยางสองขอน ม.8	6.6	6.5	ดี	นายมนตรี ทวีแก้ว
3. บริเวณวัดบางกำยาน ม.2	5.8	6.5	พอใช้	นายวิรุฬห์ โพธิ์ประดิษฐ์

ภาพการตรวจวัดคุณภาพน้ำของอาสาสมัครเครือข่ายเฝ้าระวังคุณภาพน้ำลุ่มน้ำตาปี ครั้งที่ 1 / 2552

จากการตรวจวัดคุณภาพน้ำของอาสาสมัครเครือข่ายฯ ในครั้งที่ 1/2552 ปรากฏว่า พื้นที่ อบต.บางไทร มีคุณภาพน้ำพอใช้ 2 จุด ได้แก่ จุดตรวจวัดคุณภาพน้ำบริเวณสะพานคลองขุด หมู่ที่ 1 และบริเวณสะพานบางกล้วยใหญ่ หมู่ที่ 4 และมีคุณภาพน้ำแย่ 2 จุด ได้แก่ บริเวณหน้า อบต.บางไทร หมู่ที่ 2 และบริเวณสะพานคลองขวาง หมู่ที่ 3 พื้นที่ อบต.บางใบไม้ มีคุณภาพน้ำดี 1 จุด ได้แก่ บริเวณสะพานบ้านคลองใหญ่ หมู่ที่ 2 , มีคุณภาพน้ำพอใช้ 2 จุด ได้แก่ บริเวณสะพานคลองบางไผ่ หมู่ที่ 4 และบริเวณบ้านปลายคลอง หมู่ที่ 3, มีคุณภาพน้ำแย่ 2 จุด ได้แก่ บริเวณหน้าวัดบางใบไม้ หมู่ที่ 1 และบริเวณสะพานบ้านบางยาง หมู่ที่ 5 พื้นที่ อบต.สินปุน มีคุณภาพน้ำดี 2 จุด ได้แก่ บริเวณสะพานบ้านโคกมะม่วง และบริเวณสะพานคลอง อิปัน หมู่ที่ 1 , มีคุณภาพน้ำพอใช้ 3 จุด ได้แก่ บริเวณจุดผลิตน้ำประปา หมู่ที่ 3 และ หมู่ที่ 4 บริเวณสะพานบ้านเมรัย หมู่ที่ 5 และบริเวณวัดกันหลา หมู่ที่ 2 พื้นที่ อบต.สินเจริญ มีคุณภาพน้ำดี 1 จุด ได้แก่ บริเวณสะพานบ้านยางสองขอน หมู่ที่ 8 และมีคุณภาพน้ำพอใช้ 2 จุด ได้แก่ บริเวณสะพานบ้านบางรูป หมู่ที่ 4 และบริเวณวัดบางกำยาน หมู่ที่ 2

ฉะนั้นเราควรจะหาปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดภาวะคุณภาพน้ำไม่ดี เพื่อจะได้หาแนวทางป้องกันแก้ไข ซึ่งสาเหตุของน้ำบางจุดที่มีคุณภาพน้ำไม่ดีอาจมีสาเหตุมาจากการทิ้งขยะลงแม่น้ำลำคลอง การปล่อยน้ำเสียจากโรงงาน หรือชุมชน ฉะนั้นอยากให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ดูแลรับผิดชอบ และประชาชนร่วมกันรณรงค์ในการจัดทำถังดักไขมันครัวเรือน ระบบบำบัดน้ำเสียชุมชน และไม่ทิ้งขยะลงแม่น้ำ ลำคลอง เพื่อป้องกันแม่น้ำลำคลองของเราไม่ให้เกิดภาวะวิกฤตน้ำเน่าเสียอีกต่อไป

สำหรับผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำครั้งต่อไปจะนำมาตีพิมพ์พร้อมกับการสรุปผลการดำเนินงานโครงการฯ ประจำปี 2552 และแนวทางการดำเนินงานในปี 2553.....สวัสดี

การให้บริการฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมผ่านเว็บไซต์ www.reo14.go.th

โดย...ศักดิ์ดา ศิริกุลพิทักษ์
นักวิชาการสิ่งแวดล้อมชำนาญการพิเศษ

สวัสดีครับ ฉบับก่อนหน้านี้ได้นำเสนอข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์กับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปแล้ว ในฉบับนี้ขอนำเสนอเกี่ยวกับเรื่องฐานข้อมูลสิ่งแวดล้อมซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการแก้ไขปัญหาขยะ , น้ำเสีย , มลพิษทางอากาศ และปัญหาสิ่งแวดล้อมทั่วไป

ถ้ากล่าวถึงสิ่งแวดล้อม หลายท่านอาจมองได้หลายมุมมอง เพราะความหมายสิ่งแวดล้อมกว้างมาก แต่อาจสรุปโดยรวมว่าหมายถึงทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวเรา ทั้งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิต ดังนั้นการจัดทำฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมจึงมีโครงสร้างและรายละเอียดของข้อมูลในการจัดทำแตกต่างกันออกไป การใช้ประโยชน์จึงมีความแตกต่างกันด้วย แต่วัตถุประสงค์หลัก คือการรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องด้านสิ่งแวดล้อมมาจัดระเบียบหรือระบบให้ง่ายแก่การศึกษาค้นคว้า หรือให้บริการ

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 ได้จัดทำฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ง่ายแก่การใช้งานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม และสามารถให้บริการไว้ในเว็บไซต์ http://www.reo14.go.th และ http://reo14.envicluster.deqp.go.th แต่ในฉบับนี้ขอแนะนำเฉพาะเว็บไซต์แรก

เว็บไซต์ http://www.reo14.go.th เป็นเว็บไซต์ที่ประกอบด้วย 1. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ได้แก่ การประชาสัมพันธ์แผนงาน/โครงการ ผลการดำเนินงาน การรับเรื่องราวร้องทุกข์ เป็นต้น 2. ฐานข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมทั่วไปที่เชื่อมต่อกับเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พ.ร.บ.ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 มาตรฐานคุณภาพอากาศและเสียง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษ ศูนย์ข้อมูลวัตถุอันตรายและเคมีภัณฑ์ (MSDS.) เกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทะเล 3. ฐานข้อมูลเฉพาะพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดระนอง ชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช ได้แก่ ข้อมูลคุณภาพแหล่งน้ำผิวดิน (ปากแม่น้ำชุมพร คลองท่าตะเภา แม่น้ำหลังสวน แม่น้ำตาปี-พุมดวง แม่น้ำปากพนัง แม่น้ำกระบุรี หาดส้มแป้น) ระบบรายงานข้อมูลสถานีตรวจวัดคุณภาพน้ำอัตโนมัติ คุณภาพน้ำทะเลเพื่อการท่องเที่ยว (เกาะสมุย เกาะพะงัน เกาะเต่า) คุณภาพอากาศ ระบบบำบัดน้ำเสีย การจัดการขยะมูลฝอย เครือข่ายสิ่งแวดล้อมแหล่งกำเนิดมลพิษ (โรงงานอุตสาหกรรม) การบริการห้องสมุด ฟาร์มเลี้ยงสุกร และอาคารประเภท ก.

ฐานข้อมูลเหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่นำเสนอผ่านเว็บไซต์ ซึ่งจะได้ปรับปรุง/พัฒนาให้มีฐานข้อมูลเพิ่มมากยิ่งขึ้นต่อไป

เก็บมาฝาก

โดย...พะยูนน้อย

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

บัญญัติ 12 ประการแห่งความมั่งคั่ง

1. ถ้าหาเงินเพื่อให้ได้เงิน คุณจะไม่มีวันมีเงิน
2. รู้ระดับของตัวคุณเอง (รู้จุดแข็งและจุดอ่อนของตน)
3. เป็นนายตนเอง
4. ทะเยอทะยานอยู่เสมอ
5. ตื่นแต่เช้า ต้องไปถึงก่อนเวลา
6. อย่าเอาแต่ฝัน ให้ลงมือทำ มิฉะนั้นจะล้มเหลว
7. ล้มเหลววันนี้เพื่อสำเร็จวันหน้า
8. ทำเลไม่สำคัญ ความสำเร็จเกิดได้ทุกที่
9. ทำแต่สิ่งที่ถูกต้อง
10. พยายามขายทุกครั้งที่มีโอกาส
11. เรียนรู้จากสิ่งดีที่สุดและเลวที่สุด
12. อย่าหยุดทำงาน

ที่มา : จาก The Richest Man in Town เขียนโดย “. RANDALL JONES ”
(ชีวิตที่เราแบ่งปัน หนังสือ รีดเดอร์ส ไดเจสท์ สรรหาสาระ)

แนวคิดช่วยลดโลกร้อน

นิตยสาร Tunza ซึ่งเป็นนิตยสารสำหรับเยาวชน จัดทำโดยองค์การสิ่งแวดล้อมโลก (UNEP) ได้นำเสนอแนวคิดในเรื่องของการลดโลกร้อนที่ดี และดีกว่าในแง่ต่างๆ เช่น การที่เริ่มรณรงค์ไม่ใช้ถุงพลาสติกในร้านค้าย่อย เป็นการเริ่มต้นที่ดี แต่จะให้ดีกว่าควรมีรางวัลให้กับร้านค้าเหล่านั้นด้วย เช่น เมื่อร้านค้ายินดีมอบรายได้ที่ได้รับจากการลดการใช้ถุงพลาสติกมาเป็นส่วนหนึ่งในการปรับปรุงเรื่องสิ่งแวดล้อม ร้านค้าก็จะได้รับรางวัลจากลูกค้าที่ร่วมใจกันไปจับจ่ายใช้สอยที่ร้านค้าดังกล่าว

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นครั้งแรกในซานฟรานซิสโก ปี 2551 เมื่อมีผู้รณรงค์เรื่องสิ่งแวดล้อมและลูกค้าร่วมใจกันเดินรณรงค์ และไปจับจ่ายในร้านค้าที่ประกาศตัวว่าจะลงทุน 22 เปอร์เซนต์ของรายรับมาใช้ในการปรับปรุงเรื่องการลดการใช้พลังงานในร้าน ซึ่งเรียกว่า Carrotmobbing เป็นการใช้ฝูงชน (mob) ในการให้รางวัลโดยการจับจ่ายใช้สอยในร้านค้าย่อยที่เห็นความสำคัญเรื่องสิ่งแวดล้อม

หยิกแกมหยอก

โดย...ซาบีไหน

อันยอง (เป็นภาษาเกาหลี แปลว่า **สวัสดี**) ครับ 3 เดือน ที่ผ่านมาเป็นอย่างไรกันบ้างครับ สำหรับเจ้าหน้าที่สสภ.14 เดินสายกันจนแทบจะไม่ได้เจอหน้ากันเลย แล้วใครทำอะไร ที่ไหนกันบ้าง ตามไปดูกันเลย

ช่วงนี้ กลุ่มงานวิเคราะห์คุณภาพสิ่งแวดล้อมทำงานกันเคร่งเครียดน่าดู ก็มุ่งมั่นพัฒนาห้อง Lab ให้ได้มาตรฐาน ISO 17025 แต่ก็ยังเห็นรอยยิ้ม อยู่เสมอ สู้ สู้นะครับพี่น้อง ✌✌✌

กลุ่มงานแผนสิ่งแวดล้อม จัดอบรมการแปรรูปและจัดการขยะบนเกาะเต่า ได้พบปะพูดคุยกับชมรมเรารักษ์เกาะเต่า เห็นความมุ่งมั่น จริงจัง กับการเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาขยะและน้ำเสียของเกาะเต่าเพื่อเป้าหมาย Green Island ขอเป็นกำลังใจด้วยคน ★★★

กลุ่มงานส่งเสริมและเผยแพร่ ได้เข้าร่วมจัดซุ้มกิจกรรมวันสิ่งแวดล้อมโลก งานนี้ ทสจ.สุราษฎร์ธานี และ ทน.สุราษฎร์ธานีเป็นเจ้าภาพ และมีแรงเสริมทั้งชุมชน โรงเรียน องค์กรภาครัฐและเอกชน ช่วยกันคนละไม้คนละมือ สิ่งดีดี แบบนี้ยังคงมีต่อไปถ้าเราไม่ปล่อยมือ

พี่น้อง สสภ.14 ได้มีกิจกรรมการศึกษาดูงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคนทำงานสิ่งแวดล้อมเหมือนกันที่สสภ.ภาคอีสาน ก่อให้เกิดแนวคิดการพัฒนางานอีกหลายโครงการ มากกว่านั้นความสัมพันธ์แน่นแฟ้นมากขึ้นระหว่างเดินทางดูงานก็สนองนโยบายรัฐบาลจับจ่ายกระตุ้นเศรษฐกิจกันเต็มคันรถ....ว้าว ❋❋❋

สุดท้ายขอบอก พ่องาน แม่งาน พี่ศักดิ์ดา พี่เกษสุดา พี่ประทีป และทีมงานทุกท่าน ทำให้การเดินทางครั้งนี้มีความทรงจำดีดีมากมาย ขอบคุณครับ

วารสาร สสภ.14

กำหนดออกเผยแพรทุก 3 เดือน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเผยแพร่ความรู้วิชาการ กิจกรรมความก้าวหน้าเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม
2. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์เสริมสร้างความร่วมมือ ความเข้าใจ และประสานการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม
3. เพื่อเป็นสื่อในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

เจ้าของ/ผู้จัดทำ : กลุ่มงานส่งเสริมและเผยแพร่ สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14

บรรณาธิการ : นายจุมพล ศิริสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ : นายสุชาติ ภู่กิตติพันธุ์
นางรัชนี ทองพันธ์
นายศักดิ์ดา ศิริกุลพิทักษ์
นางอโณทัย ธีรสิงห์
นางวลัยพร จิ๋วสุวรรณ
นายอมร เทพทวี
น.ส.จินตมาศ ศิลปพรหมมาศ
น.ส.นงเยาว์ ยุทธชนะ

พิสูจน์อักษร : นางเกษสุดา จุนรัชฎ์
นางผกามาส วังสะวิบูลย์

ฝ่ายศิลป์ : น.ส.บุญศิริ ศิริสวัสดิ์
น.ส.จิรัฏฐ์ เทพทวี
น.ส.สุภิญญา เกิดแก้ว

ส่งข้อมูลข่าวสารความคิดเห็น หรือสอบถามปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมได้ที่...

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14

130 ถนนวัดโพธิ์ ต.มะขามเตี้ย อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000 โทรศัพท์ 077-272789 โทรสาร 077-272584

E-mail Address : contact@reo14.go.th เว็บไซต์ www.reo14.go.th

สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ 14 สุราษฎร์ธานี
ถนนวัดโพธิ์ ต.มะขามเตี้ย
อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี 84000
ที่ ทส 0205(14)/ พิเศษ

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 6/21
ปณช.สุราษฎร์ธานี 102

เรียน